

РЕШЕНИЕ

№ 3012

гр. София, 20.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
публично заседание на 18.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **7985** по описа за **2010**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.203 и сл. АПК във връзка с чл.1, ал.1 от
ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на Н. С. В. от гр.С. против С. О. с
искане за осъждане на ответника за сумата от 25лв. имуществени вреди и
4000лв. неимуществени вреди следствие от отменен незаконосъобразен
мълчалив отказ на Кмета на СО по молба на лицето вх.№94-Н-13 от
12.01.2009г..

По изложените в иска съображения се моли същият да се уважи. В
съдебно заседание се поддържа.

Ответникът оспорва иска и моли за неговото отхвърляне.

Представителят на СГС изразява становище за неоснователност на
претенцията с оглед липсата на причинна връзка.

Административен съд-С. град, като разгледа доводите на
страните преценени на основание чл.146 АПК, намери за установено
следното:

За да се уважи исковата претенция следва ищцата да докаже, че
причинените вреди са следствие от конкретен индивидуален
административен акт, действие или бездействие, които са

незакосъобразни. Между вредите и съответния правопораждащ ги факт трябва да има пряка и непосредствена причинна връзка.

В този аспект не е спорно, че В. е сезирала Кмета на СО с молба от вх.№94-Н-13 от 12.01.2009г., по отношение на която е бил налице мълчалив отказ. Жалбата против този отказ първоначално е била отхвърлена с решение от 14.08.2009г. постановено по адм.дело №1491 по описа на АССГ за 2009г. и вместо което ВАС с решение №3827 от 23.03.2010г. по адм.дело №14099 от 2009г. отменя отказа като незаконосъобразен и ВРЪЩА преписката на ответника за извършване на нова оценка на отчуждената 1/2 ид.ч. на имота на Ц И.

Предвид отмяната на отказа се претендират вреди в размер на 25лв. представляващи разноските по водените от лицето дела -адм.дело №1491/09г. на АССГ и по адм.дело №14099/09 на ВАС. Претендират се и 4000лв. неимуществени вреди.

Съдът по претенциите установява следното:

На първо място безспорно е налице първият елемент от фактически състав за уважаване на исковите претенции по ЗОДОВ - а именно има незаконосъобразен ИАА, какъвто представлява и мълчаливият отказ по смисъла на чл.21 от АПК във връзка с чл.58, ал.1 АПК.

На следващо място- безспорно има ново произнасяне от ответника, на който ВАС е върнал преписката. В решението не е определен срок по чл.174 от АПК, доколкото ответникът е бил задължен да извърши нова оценка, но това не означава, че няма задължение. Съставът намира, че се очертават две хипотези- или следва да се иска допълване на решението в съответната част досежно срока по чл.174 АПК, тъй като няма връщане за произнасяне, а има конкретно връщане със задължение да се направи нова оценка/ т.е. да се постанови конкретен акт по смисъла на чл.174 АПК/, или следва да се приеме, че срокът за произнасяне е съобразно общите правила в АПК. Ако приемем първия вариант - следва извода, че вредите са опосредени, ако се спрем на второто разрешение следва, че е налице нов мълчалив отказ, което отново води до извода за опосреденост на вредите.

Следва са се отбележи и друг момент- а именно, че съдебното решение е изпълнително основание по чл.268, т.2 АПК за започване на изпълнително производство по реда на АПК, когато има задължение на ответника и в случая доколкото същото е незаместимо - при образуване на изпълнителното производство на ответника биха се наложили съответните седмични глоби от органа по изпълнението /т.е от съдия-изпълнителя - чл.271,ал.1, т.2 АПК/ по чл.290 АПК до изпълнение на съдебното решение. Следователно отново вредите, които се претендират са опосредени от

липсата на действия в тази ситуация от страна на ищцата.

По отношение на самите вреди: съдът намира, че не са доказани освен, че не е доказана безспорно причинната връзка. В този аспект- т.нар. имуществени вреди са 25лв. разноски по други дела и за тях е съществувал ред за присъждането им съответно след поискването им и не могат да се търсят като вреди по ЗОДОВ. Относно неимуществените вреди- видно от разпита на свидетеля същите не могат да се изведат само и единствено от конкретния мълчалив отказ. Същите се размиват като неблагоприятни усещания и дискомфорт от цялостната дейност и действия през годините на администрацията като отделно неблагоприятните изживявания са най-вече следствие от повторното произнасяне на ответника, въпреки задължаването му със съдебното решение на ВАС.

С оглед изложеното исковите претенции са неоснователни и като такива следва да се отхвърлят, ведно със съответната последица- присъждането на юрк.възнаграждение от 150лв. по Наредба №1.

Водим съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна исковата молба на Н. С. В. от гр.С. против С. О. с искане за осъждане на ответника за сумата от 25лв. имуществени вреди, представляващи разноски по дело № 1491/09 на АССГ и №14099/09 на ВАС и за сумата от 4000лв. неимуществени вреди следствие от отменен незаконосъобразен мълчалив отказ на Кмета на СО по молба на лицето вх.№94-Н-13 от 12.01.2009г..

ОСЪЖДА ищцата да заплати на ответника 150лв. за юрк.възнаграждение.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок пред ВАС с касационна жалба чрез АССГ от съобщаването. Преписи.

Съдия:

